

ביצה כא. (שורה 5) עד כא: (משנה שניה)

ביאורים

גרף של רעי: חפץ מאוס, או מטונף הנמצא בשבת במקום שבו הוא מפריע את האדם, או שמגיע ממנו ריח רע לאדם הנמצא בסביבה – אע"פ שמוקצה הוא, מותר לפנותו, אפילו בידו לאשפה וכדו'.
אסור ליצור לכתחילה גרף של רעי בשבת, דהיינו להביא דבר שעתיד להימאס ואז יאלץ להוציאו.

מלאכה ביו"ט בחפץ ששייך לגוי

בהמה השייכת ליהודי וגוי:

מותר לשוחטה ביו"ט בגלל חלק היהודי, (אין אפשרות לשחוט רק חצי בהמה!)

עיסה השייכת ליהודי וגוי:

אסור לאפותה ביו"ט, (ניתן לחלקה ולאפות רק את חלקו של היהודי)

עיסה שיהודים אופים עבור גויים:

ריב"ל: אסור לאפותה בכל מקרה.
ר"ה: כשמאפשרים ליהודים לאכול ממנה - מותר לאפותה (כי אז כל חלק מהעיסה ראוי ליהודים)

אך נדרים ונדבות: אסור להקריב ביו"ט

שם כל השחיטה היא עבור הקב"ה (החלק שהכהנים והבעלים מקבלים הוא מתנה מהקב"ה).

אך עיסה המיועדת לרועים וכלבים: מותר לאפות את כולה

ר"ח: רק אם יש נבלה שאותה יתן לכלב (ואז כל העיסה מיועדת לרועה)
רבה: גם כשאין נבלה, (תיאורטית ניתן לתת נבלה לכלב ואז כל העיסה תיועד לרועה)

אוכל לא כשר (בהמת טרפה) הראוי רק לכלבים - מח' תנאים האם מותר להכינו

"אק אער יאכא לאכא נפש הוא אפרו יצה לאכא"

ר' יוסי הגלילי:
אסור לאפות עבור כלבים ("לאכא" – ולא לכלבים)

ר' עקיבא:
מותר לאפות עבור כלבים ("נפש" – אפילו נפש בהמה)
(ומ"לאכא" – ממעטים גויים שאין מזונתם עלינו)

קושיה על ר' יוסי הגלילי:
מדוע מותר לטלטל גרעיני תמרים ביו"ט ולהשליכם לפני בהמות - הרי אין היתר מלאכה עבור בהמות?
תירוץ:
כיוון שראויים להסקה (גדולה) ולכן אינם מוקצה.

ובשבת מותר לטלטלם רק אגב לחם.

הזמנת נכרי לארוחה ביו"ט

ריב"ל ור' אחא בר יעקב:
אסורה (מחשש שיבשל עבורו)

מרימר ומר זוטרא:
כשהגיע אליהם גוי ביו"ט הם הבהירו לו שהם לא יטרחו עבורו.

הזמנת נכרי לארוחה בשבת

ריב"ל, מר שמואל:
מותרת. (אסור לבשל בשבת, לכן אין חשש שיבשל בעבורו)

רב אחא בר יעקב:
אסורה. (כיוון שהיין שיוותר ממנו אסור בהנאה ולכן הוא מוקצה ויש חשש שיטלטלו בשבת)

ואין להסתמך מראש על ההיתר של "גרף של רעי".

משנה

את המלאכות הבאות ב"ש אוסרים לעושת ביר"ט וב"ה מתירים:

1. חימום מים חמים עבור רגליו. ואם ראויים לשתיה - ב"ש מתירים (ושותה מהם - תוס').
2. עשיית מדורה כדי להתחמם כל גופו כנגדה.